

lader altså ikke, at jeg kommer ind på en begrebsmæssig afklaring af, hvad der er hvad.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Pia Kjærsgaard.

Pia Kjærsgaard (DF):

Lige for at tage det sidste op: Det kan jeg godt forstå, for det er samme begreb, og det har Folketingets politikere sørget for.

Det er jo sådan, at man faktisk burde kunne definere helt klart og uden hånletter fra Folketingssalen: Hvad er en flygtning, og hvad er en indvandrer? Jeg vil godt høre et bud, også fra den meget muntre hr. Knud Erik Hansen eksempelvis. Det må man da kunne definere. Det er da fuldstændig absurd, at man bare får et hånligt skuldertræk, og at Kristeligt Folkepartis ordfører ikke kan svare på det spørgsmål. Er det, fordi det hele er én eneste stor grød, én eneste stor masse, og fordi flygtninge i dag ukritisk og bevidst fra folketingsflertallets side gøres til indvandrere? Jeg må konkludere, at svaret er ja, og det synes jeg er sørgeligt.

Man sidder jo med mange, mange billeder tonende frem foran sig, når man overværer en sådan udlændingedebat. Man har prøvet det så mange gange, og hver evig eneste gang er det den samme fuldstændig uansvarlige retorik, der bliver lagt for dagen af nogenlunde de samme ordførere, og som jeg har hørt på år efter år efter år: Der er ikke nogen løsning, og nu skal vi bare tage det stille og roligt, og Danmark har altid været et samfund med mange grupper, med akademikere og med arbejdere. Hold da op, er det virkelig sådan, man ser på det problem? Jeg synes, det er på pauvert, må jeg sige. Hvor er det sølle!

Det er sådan, at der lige er kommet et bilag fra Retsudvalget. Det er et foreløbigt udkast til Udlændingestyrelsens statistik, det er dateret i går, jeg har først fået det i dag, men det er også fint nok. Der står, at det, vi debatterer nu, nemlig familiesammenføringerne, er løbet fuldstændig løbsk i 2000. 12.514 tilladelser i 2000 mod 9.422 tilladelser i 1999!

Der står også helt korrekt, at der er sket en teknisk ændring, så noget af tallet bliver opgjort på en anden måde. Men til trods for det har der selv om jeg trækker de tal fra, været 9.964 familiesammenføringer i år 2000, og alligevel lader man, som om det ikke er noget problem, noget vi overhovedet ikke behøver at tage os af, og no-

get vi overhovedet ikke skal stramme mere op på.

Jeg har ikke hørt nogen løsning, og jeg har ikke hørt én eneste ordfører, heller ikke fra Venstre og De Konservative, sige: Vi er nødt til at begrænse antallet af dem, der kommer til Danmark, det er simpelt hen en nødvendighed. Men jeg har desværre hørt den samme sang, som jeg ikke bare har hørt, mens Dansk Folkeparti har eksisteret, som nogle fremførte, men også før i tiden, hvor jeg var ordfører for et andet parti, og jeg har faktisk deltaget i mange af disse debatter siden 1986-87.

Det er byrder for det danske samfund, byrder, vi diskuterer, og man kan selvfølgelig have hver sin politiske opfattelse af, hvordan man vil have det danske samfund til at fungere, og hvordan man vil have, at dem, der bor i samfundet, skal have det. Her er så nogle røster, specielt hos venstrefløjen og Socialdemokratiet, som i denne sammenhæng beklageligvis er alt for meget på venstrefløjens side, som siger, at alle, der kommer ind i det danske samfund, skal der sørges for, og alle, der bor i samfundet, skal skatteyderne betale for. Men det medfører byrder for det danske samfund som helhed, både økonomiske og kulturelle.

Vore ældre får ikke den pleje, de skal have, danskerne mangler boliger, og det er da klart med alle dem, der kommer strømmende. Vore skoler er i elendig forfatning, de ældre i kommunerne får ikke den nødvendige hjemmehjælp, plejehjem nedlægges, og alt for mange af dem, der er tilbage, fungerer for dårligt. De gamle får ikke et bad hver dag, nogle får det kun hver 14. dag, hvis der altså er tid, og der er ikke den omsorg, der burde være. Og samtidig er skattetrykket gigant højt.

Er det så ikke naturligt, at man tager det problem op? Der er da noget, der ikke hænger sammen, og der er det så, at Dansk Folkeparti påpeger, at folketingsflertallet for mange år påførte danskerne et meget stort problem og siden ved nogle forskellige småløsninger har forsøgt at råde bare lidt bod på det.

Og hvad har man så gjort? Det har man også omtalt meget her i dag. Man er kommet med nogle såkaldte stramninger. Man gjorde for ikke lang tid siden det, at man sagde, at nu skal reglerne om familiesammenføringer også strammes.

Hvad har det betydet? Det har betydet, at hvad angår tilknytningskravet, er der 30 personer, der er afvist, hvad angår boligkravet er der